

PAUL VAN LOON

**WEERWOLF
BOMMETJE!**

Tekeningen Hugo van Look

Leopold / Amsterdam

*Een bommetje voor Luís,
die zo van water houdt...
En als altijd voor Hadjidja!*

AVI E4

Achtste druk 2022

© 2016 tekst: Paul van Loon

Omslag en illustraties: Hugo van Look

Vormgeving omslag en binnenwerk: Caren Limpens

Zetwerk: Studio Cursief, Irma Hornman

Auteursfoto: Tuffcat Media

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl / www.kinderboeken.nl

ISBN 978 90 258 7784 2 / NUR 282/287

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het FSC®-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

INHOUD

1.	Naar buiten!	7
2.	‘Pa, pas op!’	12
3.	Oei	20
4.	GRRR	25
5.	Weerwolf!	29
6.	Eindelijk	32
7.	Truc!	37
8.	Waar is Dolfje?	42
9.	Kom erbij!	46
10.	Manebaden	49
11.	Vampier	55
12.	Lach	59
13.	Verrassing	63
14.	Weerwolfbommetje!	67

Paul van Loon over *Weerwolfbommetje!* 72

WIE IS WIE...

Pa: de vader van Timmie, is gek op alles dat anders is en op Dolfje, Timmie en ma.

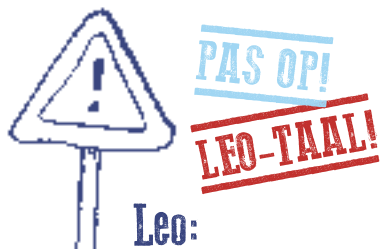
Mevrouw Krijtjes:
de boze buurvrouw, die vol valse streken zit. Zij haat weerwolven.

Valentijn de vampier:
een vampierjongen. Hij beschouwt zichzelf als vriend van Dolfje.

Timmie: Dolfjes beste vriend. Dolfje woont bij Timmie sinds zijn derde jaar.

Ma: de moeder van Timmie, is gek op pa, Timmie, Dolfje en al hun vrienden.

de grote neef van Dolfje.
Leo praat heel BIJZONDER!
Hij heeft namelijk zijn eigen taal verzonnen, toen hij een kleine weerwolf was: **LEO-TAAL!**
Zijn malle zinnen en woorden zijn GEEN drukfouten! Leo praat gewoon zo.

Opa weerwolf:
de opa van Dolfje.
Is bijna altijd een weerwolf, zelfs zonder volle maan.

Noura:
beste vriendin van Dolfje. Zij is zelf ook een weerwolfje.

Dolfje: verandert bij volle maan in een weerwolfje.

1. NAAR BUITEN!

Het is avond.

De volle maan schijnt op het huis van Dolfje en Timmie.

Niemand slaapt.

Iedereen is in de woonkamer.

Pa, ma, Timmie en Dolfje.

Er staat ook een grote koffer.

‘Dit is heel bijzonder,’ zegt Dolfje tegen Timmie.

‘Normaal ben alleen ik wakker met volle maan. Maar nu zijn we allemaal nog op.’

Moeder aait Dolfje over zijn haren.
'Gezellig toch, Dolfje!'
Timmie knikt.
'Spannend, hoor.
We gaan midden in de nacht op vakantie.
Naar de camping in Frankrijk.
Ik word daar lekker bruin van de zon.
En straks word jij een weerwolf, Dolfje.'
Timmie zucht.
'Ik zou best ook even een weerwolf willen zijn.
Alleen in de vakantie...
Een soort... vakantie-weerwolf.'
Pa kijkt om naar Dolfje.
'Ik ook, hoor!
Een weerwolf is zo anders.
Was ik ook maar een weerwolf!
Dan kon ik jullie beschermen.
Als grote weerwolf.
Snap je?
Dan zou niemand ons iets durven doen!
Dan was ik de weerwolfpapa!
Met grote klauwen.
En met grote weerwolftanden.
Dat zou pas gaaf zijn!'
Ma zucht.

‘Doe niet zo gek, Willem.
Er is niemand die ons iets wil doen, hoor.
Praat niet zo raar.
Je maakt de kinderen bang.’
Timmie lacht.
‘Haha.
Wij zijn heus niet bang.
Want wij kennen heel veel weerwolven!’
Dolfje schudt zijn hoofd.
‘Jammer, pa.
Maar u bent geen weerwolf.
En u kunt ook geen weerwolf worden.
Want dan moet een echte weerwolf u eerst
bijten!’
Dolfje haalt zijn schouders op.
‘En dat doe ik echt niet, hoor!’
Pa knikt.